

Şeyletielle Dermatiti *Cheyletiella Blakei Dermatitis*

Selma Emre, Salime Yağlı, Ahmet Metin, Aydan Kılıçarslan*, Suzan Demir Pektaş
Ankara Atatürk Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Deri ve Zührevi Hastalıklar Kliniği ve *Patoloji Kliniği Ankara, Türkiye

Özet

Şeyletieloz (şeyletielle dermatiti), tüm dünyada, kedi, köpek ve tavşanlarda yaygın olarak bulunan cheyletiella akarlarının neden olduğu bir dermatittir. Doğal konağı kediler olan '*Cheyletiella blakei*', özellikle evde beslenen infeste kedilerle yakın teması olan insanlarda infestasyona yol açar. İnsanlarda şeyletielozis tanısı doktor veya veterinerin şüphelenmesi ve hayvanda akarların gösterilmesi ile konur. Şeyletielozisten şüphelenilmez ise, parazitöz delüzyonu sanılabilir ve uzun süre tanı alamayabilir. Kırk sekiz yaşında kadın hasta, polikliniğimize, karında, göğüste, kollar ve uyluk ön yüzlerinde kaşıntılı, kırmızı renkli papüllerle başvurdu. Üç günlük topikal kortikosteroid tedavisinin ardından şikayetleri gerilemeyen hastada daha detaylı anemnez ve incelemeler sonucunda şeyletielozdan şüphelenildi. On beş gün önce evde beslemeye başladığı kedinin veteriner muayenesinde şeyletielle akarlarının tespit edilmesi ile tanı doğrulandı. Şeyletielle dermatiti çok nadir olmamasına rağmen dermatologlar tarafından iyi bilinmeyen bir dermatoz olması nedeniyle çoğu olguda tanı konulamamaktadır. Bildiğimiz kadarıyla ülkemizde daha önceden bildirilmiş şeyletielle dermatiti olgusu bulunmamaktadır. Bu nedenle olgunun burada sunulması uygun görüldü. (Türkderm 2011; 45: 213-5)

Anahtar Kelimeler: Şeyletieloz, şeyletielle dermatiti, parazitöz

Summary

Cheyletiellosis (cheyletiella dermatitis) is a dermatitis caused by cheyletiella mites that are seen more commonly in cats, dogs and rabbits all over the world. *Cheyletiella blakei*, which is naturally hosted by cats, causes infestations in people, especially who are in close contact with infested cats. The diagnosis of cheyletiellosis in humans is established by the suspicion of physician or veterinarian and demonstration of the mites in cats. If not suspected, cheyletiellosis may be thought as delusions of parasitosis and may be undiagnosed. A 48-year-old woman presented to our clinic with red, pruritic papules on the chest, abdomen, arms and anterior thighs. There was no remission of the complaints of the patient after 3 days of topical corticosteroid treatment. Following more detailed examination and medical history, cheyletiellosis was suspected. The diagnosis was confirmed by a veterinary control of the cat that the women had started feeding at home about 15 days ago. Although cheyletiella dermatitis is not uncommon, most cases are undiagnosed because it is not a well-known dermatosis by dermatologists. As far as we know, there is no previously reported cheyletiella case in our country. (Türkderm 2011; 45: 213-5)

Key Words: Cheyletiellosis, cheyletiella dermatitis, parasitosis

Giriş

Şeyletieloz, tüm dünyada yaygın olarak bulunan, kedi, köpek ve tavşanlarda yaşayan, cheyletiella akarlarının neden olduğu bir dermatozdur. Cheyletiella türlerinden *C. blakei* kedilerde,

C. yasguri köpeklerde, *C. parasitovorax* ise daha çok tavşanlarda infestasyona neden olmaktadır^{1,2}. Özellikle evde beslenen hayvanlarla yakın temas halinde olan insanlarda infestasyon ortaya çıkar. Çiftçiler ve veterinerler de zoonotik akar dermatitleri için yüksek riske sahiptir. Infeste hayvanlar genellikle

Yazışma Adresi/Address for Correspondence: Dr. Selma Emre, Ankara Atatürk Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Deri ve Zührevi Hastalıklar Kliniği, Ankara, Türkiye
Tel.: +90 312 291 25 25-4120 E-posta: dr_semre@yahoo.com **Geliş Tarihi/Received:** 13.08.2010 **Kabul Tarihi/Accepted:** 13.10.2010

Türkderm-Deri Hastalıkları ve Frengi Arşivi Dergisi, Galenos Yayınevi tarafından basılmıştır.
Türkderm-Archives of the Turkish Dermatology and Venerology, published by Galenos Publishing.

asemptomatiktir; cheyletiella ve diğer akar türleri için doğal bir barınak olan tavşanların %50 sinden fazlasında parazit bulunmaktadır³. Tipik olarak tünel yapmayan parazit, epidermin keratin tabakasında yaşar ve deri yüzeyindeki doku sıvıları ve deskuamasyonlarla beslenir^{1,4}.

İnsanlarda ortaya çıkan klinik tablo daha çok infeste hayvanın temas ettiği bölgelere lokalize, çok sayıda, yoğun kaşıntılı papüller ve nekrotik alanlarla karakterizedir¹. Çok nadir olmamasına rağmen, dermatologlar tarafından iyi bilinmeyen bir dermatoz olması nedeniyle çoğu olguda tanı konulamaz⁵. Burada şeyletella dermatiti tanısı konulan 48 yaşında kadın hasta sunulmaktadır. Bildiğimiz kadarıyla ülkemizde daha önceden bildirilmiş şeyletella dermatiti olgusu bulunmamaktadır.

Olgu

Kırk sekiz yaşında kadın, karında, göğüste, her iki kol ve uyluk ön yüzlerinde, 1 hafta önce başlayan kaşıntılı, kırmızı renkli döküntü şikayeti ile başvurdu. Üç gün önce aynı şikayetleri ile gittiği sağlık kuruluşunda topikal kortikosteroid tedavisi önerilen hasta bu tedaviden fayda görmediğini ifade etti. Dermatolojik muayenede, göğüste, karında kollar ve uylukların ön yüzlerinde 1-5mm çaplı, bazılarının ortalarında kahverengi krut bulunan, kırmızı renkli makülopapüler lezyonlar mevcuttu (Resim 1, 2). Hikayesinden 15 gündür evde kedi beslediği öğrenildi ve kediden bulaşan bir parazit infestasyonundan şüphelenildi. Kedinin veteriner hekim tarafından yapılan muayenesinde cheyletiella akarları tespit edildi. Hastamıza şeyletella dermatiti ön tanısı ile yapılan deri biyopsisinde, epidermis yüzeyinde bir alanda defekt ve eksuda ile defektin çevresinde daha belirgin olmak üzere spongiöz izlendi. Üst dermiste ödem ile üst ve

orta dermiste perivasküler alanda çok sayıda eozinofil lökosit içeren, karışık tipte iltihabi hücre infiltrasyonu dikkat çekti (Resim 3). Kan biyokimyası, tam kan sayımı, sedimentasyon değerleri normal sınırlardaydı. Bu bulgularla hastaya şeyletella dermatiti tanısı konuldu. Topikal Spermeterin solüsyonu ile kedi tedavi edildi. Evde bulunan halı, perde, koltuk, nevresim gibi eşyalar yıkanarak kedi dışında hayatta kalan parazitin eradikasyonu sağlanmaya çalışıldı. Kedinin tedavisinden sonra 1 hafta içinde hastamızın şikayetleri tamamen geçti.

Tartışma

Cheyletiella blakei, doğal konağı kediler olan bir akar türüdür. Yumurta, larva, nimf ve erişkin evrelerden oluşan yaklaşık 21 günlük yaşam siklusunu aynı konakta geçirirler⁶. Larvalar, nimfler ve erişkin erkek parazitler, konakçıdan ayrıldığında 48 saat içinde ölürken, erişkin dişi parazit konak dışında 10 güne kadar hayatta kalabilir. İnsanlar bu dönemde tesadüfen ve kazara geçici olarak paraziti taşırlar. Bulaşıcılığı çok yüksek olması nedeniyle, infeste hayvana sahip insanların yaklaşık % 20 si infeste olur⁴. Lezyonlar eve kısa süreliğine gelen ziyaretçilerde, kedilerle yakın temas olmadan ya da kedi tedavi edildikten sonraki kısa süre içinde de gelişebilir⁵. Akarlar genellikle insanda uzun süre kalmazlar; çünkü insanda tünel oluşturamaz veya çoğalmazlar. Yakın fiziksel temas olduğunda ısırır ve hızla hayvan konaklarına geri dönerler⁴. Hastamız, kedinin tedavi edilmesinden sonraki sürede evde kalan parazitin uzaklaştırılmasını hızlandırmak amacıyla evdeki halı, perde, koltuk, nevresim gibi eşyalarını yıkayarak desinfeste etti.

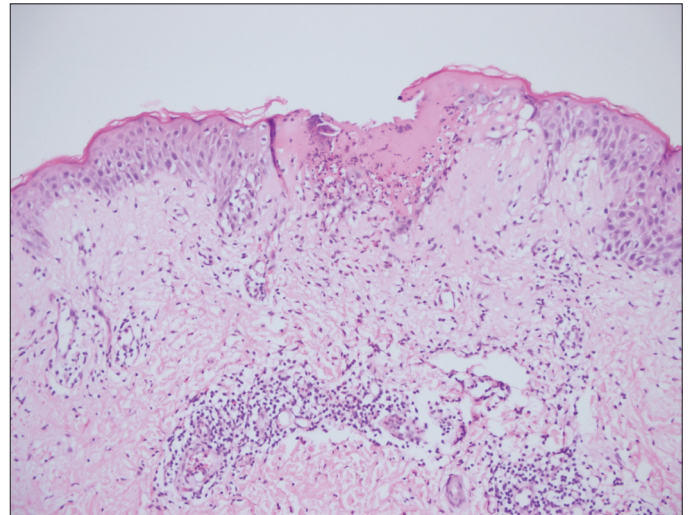
Hastalığın gerçek insidansı bilinmemekte, fakat bir kez etken tespit edildikten sonra görülme sıklığı artmaktadır. Kedilerde *C. blakei* ile infeste olma oranı farklı çalışmalarda %0,16 ile %16,7 arasında bildirilmiştir⁵. Fakat ülkemizde bu konu ile ilgili yapılmış bir araştırma bulunmamaktadır. İnfeste hayvanlar genellikle asemptomatiktir. Semptomatik olduğunda ise hemen göze çarpmayan hafif bir dermatit oluşur³. Hayvanın sırtında veterinerler tarafından yürüyen kepek (walking dandruff) olarak adlandırılan, değişen derecelerde kepeklenme, bazen de kendi kendini tırmalama şeklinde kaşıntı belirtileri gözlemlenebilir⁵. Burada sunulan hastanın kedisinde yoğun kepek şeklinde semptomlar mevcuttu.

Resim 1. Karında pembe-kırmızı renkli papüler lezyonlar

Resim 2. Önkolda ortalarında kurut bulunan kırmızı renkli papüller

Epidermiste spongiöz, üst dermiste ödem ile üst ve orta dermiste perivasküler alanda çok sayıda eozinofil lökosit içeren, karışık tipte iltihabi hücre infiltrasyonu, Hematoksilen-Eozin X 20.

Şeylettiella dermatiti, çoğunlukla kadınlarda rastlanan çok kaşıntılı papüllerden oluşur. Çok sayıdaki papüller, genellikle grube olmakla birlikte yaygın da olabilirler³. Cheyletiellalara bağlı vezikülobüllöz tipte erüpsiyonlar da bildirilmiştir^{1,7}. Lezyonların dağılımı, karın, göğüs, uyluk ön yüzleri gibi infeste hayvanın temas ettiği bölgelere uyar⁵. Bizim hastamızın lezyonları, kediyi kucağına almasına bağlı olarak kolların ön yüzleri, göğüs, karın ve uyluk ön yüzlerde lokalize idi.

Şeylettiella dermatitinin tanısı, parazitten şüphelenilmediği takdirde oldukça zordur. Hastalara uzun süre tanı konulamayabilir ve parazitöz delüzyonları sanılabilir⁵. Doktor ya da veterinerin şüphelenmesi ile tipik klinik bulgularla tanı kolaydır. Bizim hastamızda şikayetler evde kedi beslemeye başladıktan 1 hafta sonra başlamıştı ve hastanın kendisi şikayetlerinin kedi ile ilişkili olabileceğinden şüphelenerek bize bilgi verdi. Kedinin veteriner tarafından muayene edilerek cheyletiella akarlarının tespit edilmesi ile tanı doğrulandı. Kedilerde C. blakeinin tespiti, kedinin tüylerinin taranması, fırçalanması veya selofon bant yöntemi ile elde edilen toz ve kepeklerin mikroskopik incelemesi ile yapılır. Bazen akarlar direkt olarak siyah zeminde çıplak gözle de görülebilir^{5,8}. Laboratuvarında bazı hastalarda kanda eozinofili bildirilmiştir¹. Bizim hastamızda eozinofili yoktu, tam kan sayımı değerleri normal sınırlardaydı.

Şeylettiella infestasyonunun tedavisi çeşitli ektoparazitik banyo ve spreylerle (ivermektin, selamektin, spermetrin vb.) yapılabilir. Parazit kedi konağı dışında yaşam siklusunu tamamlayamadığından insanlara anti-paraziter tedavi gerekli değildir. Burada sunulan hastada olduğu gibi, hayvandaki parazitin eradikasyonunu takip eden 1 hafta ile 10 gün için-

de insandaki şeylettiella dermatitinin spontan olarak gerilemesi beklenir⁶. Sonuç olarak, kedilerde şeylettiella infestasyonunun çoğunlukla asemptomatik seyretmesi, dermatologların bu dermatiti çok iyi bilmesi ve parazitten şüphelenilmemesi gibi nedenlerle çoğu olguda şeylettiella dermatitine tanı konulmadığını düşünüyoruz. Diğer evcil hayvanlara oranla evde kedi beslemenin nispeten yaygın olduğu ülkemizde bu dermatitin gözden kaçırılmaması ve ayırıcı tanıda akılda bulunması amacıyla sunulması uygun görüldü.

Kaynaklar

1. Dobrosavljevic DD, Popovic ND, Radovanovic SS: Systemic manifestations of Cheyletiella infestation in man. Int J Dermatol 2007;46:397-9.
2. Elston DM: Bites and stings. Dermatology. Ed. Bologna JL, Lorizzo JL, Rapini RP Spain, Mosby 2008:1303-19.
3. Elston DM: What's eating you? Cheyletiella mites. Cutis 2004;74:23-4.
4. Wagner R, Stallmeister N: Cheyletiella dermatitis in humans, dogs and cats. Br J Dermatol 2000;143:1110-2.
5. Keh B, Lane RS, Shachter SP: Cheyletiella blakei, an ectoparasite of cats, as cause of cryptic arthropod infestations affecting humans. West J Med 1987;146:192-4.
6. Chailleux N, Paradis M: Efficacy of selamectin in the treatment of naturally acquired cheyletiellosis in cats. Can Vet J 2002;43:767-70.
7. Tsianakas P, Polack B, Pinquier L, Levy Klotz B, Prost-Squarcioni C: Cheyletiella dermatitis: an uncommon cause of vesiculobullous eruption. Ann Dermatol Venereol 2000;127:826-9.
8. White SD, Rosychuk RA, Fieseler KV: Clinicopathologic findings, sensitivity to house dust mites and efficacy of milbemycin oxime treatment of dogs with Cheyletiella sp. infestation. Vet Dermatol 2001;12:13-8.